

Finansklagenemnda Skade

Avgjørelse FinKN 2026-294

11.3.2026

Fremtind Forsikring AS

Bygning - innbo (kombinert)

Brannskade – utgifter til brannvakt – dekningstilsagn.

Klager meldte krav om dekning av kostnader til skadebegrensende tiltak etter en brann i et næringsbygg i desember 2023, hvor klager var leietaker og bygget var forsikret av huseier hos foretaket. Etter brannen, som oppstod i byggets brannsentral og medførte røyk- og sotskader samt skade ved slukkearbeidet, ble det gjennomført blant annet brannvakt, nedvask og opprydding, dels utført av klager i samsvar med anbefalinger fra foretakets engasjerte skadebegrensnings- og takstfirmaer. Klager gjorde gjeldende at ytterligere egeninnsats, ut over det som allerede var delvis dekket gjennom klagers egen forsikring og gjennom utbetaling til huseier, måtte dekkes av foretaket etter forsikringsavtaleloven § 6-1, mens foretaket bestred kravet under henvisning til at klager ikke var forsikret under avtalen, ikke var rekvirent av tiltakene, og at erstatning for brannvakt allerede var gjort opp med forsikringstaker i tråd med takstmannens anbefaling. Nemnda kom til at klager bare kunne kreve dekning for brannvaktkostnader som ivaretok sikredes interesser, og det her var uklart om vaktholdet var til fordel for sikredes interesser i bygningen. Nemnda kom videre til at eventuelle anbefalinger fra foretakets samarbeidspartnere, ikke kunne binde foretaket.

ANTATT ØKONOMISK OMFANG: ca. kr 130 000

Saksfremstilling

Saken gjelder krav om ytterligere erstatning knyttet til utgifter til brannvakt etter en brann i næringsbygg.

Brannsentralen i sikredes næringsbygg var 24.12.23 utsatt for brann. Sentralen var plassert like innenfor hovedinngangen til bygget. Bygget var eid av sikrede som var forsikringstaker hos foretaket. Klager var leietaker i deler av bygget.

Brannvesenet rykket ut og fikk raskt kontroll på brannen, som ikke spredte seg videre i bygget, men som medførte betydelig røykutvikling. I forbindelse med slukkearbeidet ble inngangsdøren brutt opp, vinduer knust og brannsentralen revet ned og fjernet. Det ble brukt slukkemidler, og det oppsto sot- og røykskader i deler av bygget. Brannvesenet etablerte også ventilasjon gjennom bygget for å lufte ut røyk, blant annet via områder som ble benyttet av klager.

Sikrede meldte 28.12.23 skaden til foretaket. Foretaket engasjerte R til å utføre skadebegrensende tiltak og T til å foreta besiktigelse og utarbeide skaderapport. R gjennomførte førstehjelpstiltak kort tid etter brannen, herunder rengjøring, luktreduserende tiltak og opprydding etter slukkearbeidet. Skaderapport fra R datert 8.2.24 viste at det i perioden etter brannen ble gjennomført vakthold med brannvakter flere ganger daglig, samt nedvask av bygget i romjulen, blant annet i lokalene som ble benyttet av klager. Rapporten viste også at deler av arbeidet med rengjøring av innbo og løsøre allerede var utført da befaring ble gjennomført.

T gjennomførte befaring 28.12.23 og utarbeidet skaderapport datert 10.1.24. Rapporten beskrev at brannen hadde sitt utspring i brannsentralen, og at politiet hadde mistanke om teknisk feil, mulig relatert til batteriet i sentralen. Det ble registrert sot og røykskader i flere deler av bygget, særlig i vestre del, mens området som klager benyttet fremsto uten registrerbar lukt på befaringstidspunktet. Det fremgikk at dette området ble benyttet som fremkomstvei under slukkingen, men at det ble vasket kort tid etterpå.

Foretaket mottok 21.1.25 e-post fra forsikringstaker (sikrede) med krav om dekning av egeninnsats utført av klager etter brannen, herunder utgifter til brannvakt. Foretaket hadde på dette tidspunktet allerede utbetalt kr 109 583,60, men klager krevde ytterligere betaling for 123 timer tilsvarende kr 126 806,85. Foretaket oversendte kravet til T for vurdering og mottok tilbakemelding 28.1.25 om at klager ikke hadde krav på kompensasjon for egeninnsats. Foretaket besvarte henvendelsen fra foretakets forsikringstaker i e-post av 18.3.25 med standpunkt om at de allerede hadde fått dekket 61,5 timer med egeninnsats fra eget foretak. Den 26.3.25 mottok foretaket ytterligere informasjon om kravet fra foretakets forsikringstaker (sikrede), basert på opplysninger fra klager.

Klager tok deretter direkte kontakt med foretaket i e-post av 2.6.25, med vedlegg knyttet til kravet. Det fulgte videre e-postkorrespondanse mellom klager og foretaket i juni 2025. Klager ga uttrykk for at de hadde krav på skadebegrensende tiltak etter fal. § 6-1. Foretaket opprettholdt sitt standpunkt i e-post av 4.7.25 og opplyste at ytterligere kompensasjon ikke ville bli utbetalt.

Saken ble brakt inn til Finansklagenemnda 7.8.25.

Klager krever dekning for skadebegrensende tiltak etter brannen 24.12.23, herunder brannvakt og nedvask, som etter klagers syn ble iverksatt som nødvendige tiltak etter instruks fra R og T. Klager anfører at tiltakene ble gjennomført i tråd med anbefalinger fra foretakets samarbeidspartnere og løpende dokumentert, og at foretaket tidligere tilbød delvis dekning, noe klager mener innebærer at foretaket har erkjent ansvar, men senere avviste kravet under henvisning til at dette skulle dekkes av klagers egen forsikring. Klager anfører at slik avvising er i strid med forsikringsavtaleloven § 6-1 om dekning av rimelige kostnader til skadebegrensning i en bygning som er forsikret av huseier hos foretaket. Klager har videre anført at foretakets behandling har vært mangelfull, herunder ved manglende oppfølging og kommunikasjon, og ved at et tidligere tilbud ble trukket tilbake uten tilstrekkelig begrunnelse. Klager har også kritisert de vurderinger som er innhentet fra T og har gjort gjeldende at angitt tidsbruk ikke samsvarer med faktisk behov og gjennomført vakthold i åpningstiden over flere uker. Klager har opplyst at det er utbetalt kr 109 583,60 fra egen forsikring for 61,5 timer, men har gjort gjeldende at resterende 123 timer skal dekkes under huseiers forsikring hos foretaket, og har i tillegg krevd dekning for ødelagt bekledning samt forsinkelsesrenter, samlet med krav om kr 126 806,85 for 123 timer, kr 4 368 for jakke og sko samt renter fra mars 2024.

Foretaket avviser ansvar og anfører at forsikringen etter vilkårene gjelder for «forsikringstaker», og at klager ikke er omfattet av forsikringsavtalen. Foretaket bestriker at klager var rekvirert av den innleide tjenesten om brannvakt, og at det ble gitt godkjenning for at klagers avtale med R om brannvakt og nedvask skulle tas under forsikringen, særlig fordi klager ikke har forsikring i foretaket. Foretaket har opplyst at det likevel ble bekreftet overfor forsikringstaker at brannvakt kunne erstattes i samsvar med takstmann T sin anbefaling, og at foretaket ved en feil ikke hadde utbetalt dette beløpet tidligere, men at det 8.9.25 ble utbetalt kr 6 250 (25 timer à kr 250) direkte til foretakets forsikringstaker i kontantoppgjør. Foretaket anfører at erstatning for brannvakt er gjort opp med forsikringstaker i tråd med anbefalingen, og at klager ikke har krav på ytterligere erstatning. Foretaket har i tillegg anført at brannvakt for å kunne opprettholde klagers drift

uansett ikke er dekket under næringsbyggforsikringen, og at det ikke er grunnlag for krav om dekning av ødelagt bekledning eller forsinkelsesrenter, som foretaket mener eventuelt må søkes dekket under klagers egen forsikring.

Finansklagenemnda Skades begrunnelse

Spørsmålet er om foretaket er ansvarlig for klagers utgifter til brannvakt mv. etter brann i næringsbygg.

Den aktuelle forsikringen gjelder i forhold til forsikringstaker, som er eier av lokalene og dermed sikrede med krav på erstatning, jf. fal. § 2-2 bokstav b. Nemnda forstår saken slik at klager er leietaker i sikredes lokaler, og ikke har status som medforsikrede under avtalen.

Klager viser til forsikringsavtaleloven § 6-1 som grunnlag for kravet. Denne bestemmelsen sier at sikrede har krav på dekning for sitt fulle økonomiske tap, og gir ikke klager noe grunnlag for et krav under forsikringen.

Det eneste grunnlaget for klagers krav er fal. § 6-4 om redningskostnader, som også omfatter et evt. erstatningsansvar for sikrede overfor en tredjemann for skadebegrensende tiltak som omfattes av forsikringen. Bestemmelsen omfatter også negotiorum gestio eller uanmodet forretningsførsel som ansvarsgrunnlag. I utgangspunktet forutsetter fal. § 6-4 første ledd at sikrede er påført et ansvar eller tap, men ifølge annet ledd har en tredjepart som har ansvarsgrunnlag overfor sikrede et direkte krav mot foretaket. En slik dekning forutsetter imidlertid at brannvakten er foretatt for å ivareta sikredes interesser. Partene har motstridende forklaringer på hvilke interesser brannvakten skulle tjene. Foretaket har forklart at klager måtte gå brannvakt for å holde sin egen drift i gang. Klager anfører at tiltaket primært var i byggets interesse. Det er derfor uklart for nemnda i hvilken utstrekning klager her kunne påberope seg reglene om negotiorum gestio som grunnlag for et krav mot sikrede og dermed et direkte krav mot foretaket. Nemnda peker imidlertid på at det er naturlig at slike kostnader fordeles over de interesser de beskytter, og at i den utstrekning vaktholdet også var til fordel for sikredes eierinteresse i bygningen, bør klager ha dekning for dette.

Klager har videre anført at R og T, som ble engasjert av foretaket, ga instruksjoner og anbefalinger om skadebegrensende tiltak, herunder bruk av brannvakt, og at dette må tillegges avgjørende vekt. Nemnda kan ikke se at slike anbefalinger i seg selv kan binde foretaket rettslig. Det følger av fast nemndspraksis at takstmenn, håndverkere eller andre medhjelpere som foretaket engasjerer i forbindelse med skadebehandling, ikke har fullmakt til å forplikte foretaket i spørsmål om dekning eller erstatningsansvar. Ifølge foretaket bestrider også R at det ble inngått noen avtale med klager om brannvakt.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Skades konklusjon

Foretaket gis medhold.

Ved behandlingen deltok Trine-Lise Wilhelmsen (leder), Merete Anita Utgård (bransjerepresentant) og Heike Kristine Bentsen (næringsrepresentant).